



## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Sučanskej a sudcov JUDr. Emila Franciscyho a JUDr. Eleny Siebenstichovej v právnej veci navrhovateľa **R.**, bývajúceho v H., zastúpeného Mgr. A., advokátkou so sídlom v K., proti odporkyni **S.**, so sídlom v H., **o určenie zaradenia navrhovateľa**, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 8 C 12/2004, o dovolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 13. septembra 2007, sp. zn. 8 Co 298/2006, takto

### r o z h o d o l :

Dovolanie **z a m i e t a .**

Odporkyni nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

### O d ô v o d n e n i e

Navrhovateľ sa návrhom zo 17. októbra 2002 domáhal určenia platu v platovej triede 12, v platovom stupni 8, tarifného platu podľa prílohy č. 7 vo výške 13 930 Sk, osobného príplatku 2 650 Sk, funkčného platu vo výške mesačne 16 580 Sk. Zmeneným návrhom z 24. februára 2006 (po vypracovaní znaleckého posudku) žiadal, aby súd určil podľa platných predpisov jeho platové zaradenie, platovú triedu, platový stupeň tarifného platu, osobný príplatok a funkčný mesačný plat v jednotlivých ním označených obdobiach.

Okresný súd Komárno rozsudkom zo 7. septembra 2006 č.k. 8 C 12/2004-197 návrhu vyhovel a určil, že zaradenie navrhovateľa u odporkyne podľa platových tried, platových stupňov tarifného platu, osobného príplatku a funkčného mesačného platu za jednotlivé

časové obdobia je nasledovné : v čase od 1. apríla 2002 do 31. júla 2003 : platová trieda 12, platový stupeň 8, tarifný plat podľa prílohy č. 7 zák. č. 313/2001 Z.z. je 13 930 Sk, osobný príplatok 2 990 Sk, funkčný plat mesačne 16 920 Sk, v čase od 1. augusta 2003 do 31. augusta 2003 : platová trieda 12, platový stupeň 9, tarifný plat podľa prílohy č. 2 nar. vl. SR č. 265/2003 Z.z. je 15 100 Sk, osobný príplatok 3 140 Sk, funkčný plat mesačne 18 240 Sk, v čase od 1. septembra 2003 do 30. septembra 2003 : platová trieda 12, platový stupeň 9, tarifný plat podľa prílohy č. 2 nar. vl. SR č. 265/2003 Z.z. je 15 100 Sk, osobný príplatok 1 142 Sk, funkčný plat mesačne 16 242 Sk, v čase od 1. októbra 2003 do 31. júla 2004 : platová trieda 12, platový stupeň 9, tarifný plat podľa prílohy č. 2 nar. vl. SR č. 265/2003 Z.z. je 15 100 Sk, osobný príplatok 0 Sk, funkčný plat mesačne 15 100 Sk, v čase od 1. augusta 2004 do 30. júna 2005 : platová trieda 11, platový stupeň 9, tarifný plat podľa prílohy č. 2 nar. vl. SR č. 413/2004 Z.z. je 15 090 Sk, osobný príplatok 0 Sk, funkčný plat mesačne 15 090 Sk, v čase od 1. júla 2005 do 31. decembra 2005 : platová trieda 11, platový stupeň 9, tarifný plat podľa prílohy č. 2 nar. vl. SR č. 204/2005 Z.z. je 15 840 Sk, osobný príplatok 0 Sk, funkčný plat mesačne 15 840 Sk. Súd rozhodol o trovách konania tak, že zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 1 000 Sk titulom súdneho poplatku a 500 Sk titulom preddavku na znalečné do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Upravil účtáreň súdu prvého stupňa, aby bez vyčkania právoplatnosti rozsudku vyplatila znalcovi odmenu za doplnenie znaleckého posudku vo výške 2 200 Sk z rozpočtových prostriedkov súdu. Odporkyňu zaviazal titulom refundácie zaplatiť znalečné na účet súdu vo výške 13 200,20 Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie odôvodnil súd prvého stupňa poukazom na vykonané dokazovanie a na ustanovenia § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, 4, § 18 ods. 1, § 19 ods. 1, § 23 ods. 1, 2 zák. č. 313/2001 Z.z. po tom, čo zistil, že na základe rozhodnutia o plate s účinnosťou od 1. apríla 2002 bol určený navrhovateľovi v zmysle zák. č. 313/2001 Z.z. o verejnej službe plat v platovej triede 10, platovom stupni 8, tarifný plat 10 730 Sk, osobný príplatok 2 300 Sk, funkčný plat mesačne 13 030 Sk. S účinnosťou od 1. januára 2003 bol zaradený do platovej triedy 11, platového stupňa 8 a bol mu určený tarifný plat 11 380 Sk, osobný príplatok 2 310 Sk, funkčný plat 13 690 Sk. Ďalším rozhodnutím z 28. augusta 2003 s účinnosťou od 1. augusta 2003 bol mu určený plat v platovej triede 11, v 9. platovom stupni, tarifný plat podľa § 19 a prílohy č. 1 nariadenia vlády, funkčný plat vo výške 12 690 Sk. Dňa 11. septembra 2003 prevzal navrhovateľ návrh na odobratie osobného príplatku. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal zo záverov znaleckého posudku znalca I., znalca z odboru ekonomika a podnikanie, odvetvie personalistiky, mzdy, odvody, sociálne pôžičky, v ktorom znalec podľa platných právnych predpisov upravujúci odmeňovanie zamestnancov vo

verejnej službe určil, do ktorej platovej triedy, platového stupňa, na aký osobný príplatok, tarifný plat má nárok navrhovateľ v jednotlivých obdobiach. O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Nitre na odvolanie odporkyne rozsudkom z 13. septembra 2007 sp. zn. 8 Co 298/2006 napadnutý rozsudok vo veci samej zmenil tak, že návrh navrhovateľa zamietol. V časti výplaty znalečného vo výške 2 200 Sk a vo výroku o trovách štátu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporkyni náhradu trov konania vo výške 20 900 Sk. V odôvodnení uviedol, že medzi účastníkmi konania vznikol pracovnoprávny vzťah podľa pracovnej zmluvy 9. augusta 1982, ktorý od nadobudnutia účinnosti zák. č. 313/2001 Z.z. o verejnej službe v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o verejnej službe“) sa od 1. apríla 2002 považuje za pracovnoprávny vzťah zamestnanca pri vykonávaní verejnej služby, na ktorý sa vzťahuje Zákonník práce, ak tento alebo osobitný zákon neustanovuje inak; teda zákon o verejnej službe upravuje špecifiká pracovnoprávných vzťahov, nad rámec týchto špecifik platí pôsobnosť Zákonníka práce. Zákon o verejnej službe v § 3 stanovil posudzovanie kvalifikačných predpokladov potrebných na vykonávanie pracovných činností, v § 5 upravil plat zamestnanca, v § 16 zaradenie zamestnanca do platovej triedy, v § 18 zaradenie zamestnanca do platového stupňa, v § 19 tarifný plat zamestnanca, pričom nariadenie vlády SR č. 111/2002 Z.z. stanovilo katalógy pracovných činností vo verejnej službe a zák. č. 265/2003 Z.z. stupnice platových taríf a limit osobného príplatku zamestnancov pri vykonávaní verejnej služby od 1. augusta 2003.

Právne vzťahy účastníkov konania v rozhodných obdobiach upravoval aj zák. č. 552/2003 Z.z. o výkone prác vo verejnom záujme, účinný od 1. januára 2004, pričom zák. č. 553/2003 Z.z. o odmeňovaní niektorých zamestnancov pri výkone prác vo verejnom záujme, účinný od 1. januára 2004 zrušil zák. č. 313/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov. Zák. č. 553/2003 Z.z. upravil odmeňovanie niektorých zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme u konkrétne vymenovaných zamestnávateľov, v § 2 stanovil kvalifikačný predpoklad na výkon práce vo verejnom záujme, v § 3 posudzovanie plnenia kvalifikačných predpokladov na vykonávanie pracovných činností, v § 4 plat zamestnanca, v § 5 platové triedy a zaraďovanie zamestnancov do platových tried, v § 6 platové stupne a zaraďovanie zamestnancov do platových stupňov, v § 7 tarifný plat zamestnanca. Nariadením vl. SR č. 341/2004 Z.z. účinným od 1. júna 2004 boli vydané katalógy pracovných činností pri

výkone práce vo verejnom záujme a týmto nariadením bolo zrušené nariadenie vlády SR č. 111/2002 Z.z.; nar. vl. SR č. 413/2004 Z.z. účinným od 1. augusta 2004 boli určené zvýšené stupnice platových taríf zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme, pričom týmto nariadením sa zrušilo nar. vl. SR č. 265/2003 Z.z.

Z prehľadu vyššie uvedených právnych predpisov upravujúcich pracovnoprávne vzťahy medzi účastníkmi konania v sporných obdobiach, pokiaľ ide o predmet konania (t.j. určenie zaradenia zamestnanca do platovej triedy, platového stupňa, tarifného platu, osobného príplatku, funkčného platu) odvolací súd mal nepochybne preukázané, že o ich určení, resp. o zaradení zamestnanca, rozhoduje zamestnávateľ, teda odporkyňa. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že súd nemôže určovacou žalobou rozhodovať o týchto skutočnostiach, rozhodovanie o ktorých patrí výlučne zamestnávateľovi. Podľa jeho názoru súd môže rozhodovať iba o tom, či je zamestnanec správne zaradený do určitej platovej triedy, platového stupňa alebo nie, z čoho sa potom odvodzuje určenie výšky platu zamestnanca zamestnávateľom, tarifného platu zamestnanca, pretože predpoklady pre posúdenie uvedených skutočností sú objektívne stanovené v príslušných právnych predpisoch. O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa 224 ods. 2 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Rozsudok krajského súdu v zmeňujúcej časti navrhovateľ napadol dovolaním, v ktorom uviedol, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). Namietal, že krajský súd rozhodol na základe dôvodov odporkyňou v odvolaní neuvedených, čo je v rozpore s § 212 O.s.p., v zmysle ktorého je odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania. Vzhľadom na záver rozsudku krajského súdu, ktorý žalobu zamietol z dôvodu, že o určení jeho zaradenia do platovej tarify, platového stupňa, o určení tarifného platu, osobného príplatku, funkčného platu, rozhoduje jeho zamestnávateľ, považoval postup odvolacieho súdu za nesprávny. Ak súd bol toho názoru, že nemá právomoc rozhodovať o uplatnenom nároku v danej veci (§ 103 O.s.p.), mal rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť, konanie zastaviť a vec postúpiť orgánu, do ktorého právomoci rozhodovanie patrí (§ 221 ods. 1 písm. a/, ods. 2 O.s.p.), ktorým je podľa jeho názoru zamestnávateľ, t.j. odporkyňa. Odvolací súd však rozhodol vo veci samej, čím konkludentne uznal svoju právomoc, avšak rozsudok oprel o dôvody presahujúce rozsah a dôvody odvolania. Žiadal preto rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Odporkyňa vyjadrenie k dovolaniu nepodala.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorý je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je dovolanie prípustné (§ 238 ods. 1 O.s.p.), preskúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a dospel k záveru, že dovolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

V zmysle § 241 ods. 2 O.s.p. môže byť dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i v dovolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatórne (§ 242 ods. 1 O.s.p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O.s.p. a tiež tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolacie dôvody dovolací súd neposudzuje iba podľa toho, ako ich dovolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku. Dovolací súd preto v ďalšom skúmal vecnú správnosť rozsudku odvolacieho súdu iba z hľadiska dovolacieho dôvodu uplatneného navrhovateľom vrátane jeho obsahového vymedzenia.

Z obsahu dovolania je zrejmé, že za základ tohto opravného prostriedku je dovolateľom považovaný dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. Inou vadou konania, na ktorú musí dovolací súd prihliadnuť aj vtedy, ak nie je v dovolaní namietaná (§ 242 ods. 1 O.s.p.), je procesná vada, ktorá na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Jej dôsledkom je vecná nesprávnosť, ktorej základom je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní. Vadu vyššie uvedenej povahy dovolateľ videl v tom, že odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa z iných dôvodov, než boli uvedené v odvolaní odporkyne. Uvedená námietka dovolateľa podľa názoru dovolacieho súdu nie je dôvodná.

V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa domáhal žalobou, aby súd podľa platných predpisov určil jeho platové zaradenie, t.j. platovú triedu, platový stupeň, tarifný plat, osobný príplatok a funkčný plat v jednotlivých ním označených obdobiach. Súd prvého stupňa žalobe v celom rozsahu vyhovel vychádzajúc zo znaleckého posudku znalca

z odboru ekonomiky a podnikanie, odvetvie personalistiky, mzdy, odvody, sociálne pôžičky, ktorý podľa platných právnych predpisov určil zaradenie navrhovateľa v označených obdobiach, tak ako je uvedené vo výroku prvostupňového rozsudku. Odporkyňa v odvolaní namietala, že znaleckým posudkom nie je možné direktívne určiť jej ako zamestnávateľovi nárok navrhovateľa na zaradenie do príslušnej platovej triedy, platového stupňa a platovej tarify; ďalšie výhrady smerovali proti neobjektívnosti a nepresnosti znaleckého posudku. Súčasťou odvolania bolo aj vyjadrenie k rozsahu činností vykonávaných navrhovateľom rozhodujúcich z hľadiska jeho zaradenia v zmysle platných predpisov. Odvolanie obsahovalo aj odkaz na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu SR riešiace obdobnú problematiku platového zaradovania zamestnancov podľa skutočne vykonávanej práce a kompetencie zamestnávateľa v tomto smere. Odvolací súd založil svoje zmeňujúce rozhodnutie na právnom názore, že o zaradení zamestnanca do určitej platovej triedy, platového stupňa, tarifného platu, príplatkoch a určení jeho funkčného platu je oprávnený rozhodovať iba zamestnávateľ, oprávnenie ktorého vyplýva z označených právnych predpisov. Dovolací súd sa s uvedeným právnym záverom odvolacieho súdu stotožňuje. Dovolací súd nevhľadal v postupe odvolacieho súdu porušenie procesných predpisov majúcich za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a dovolateľom použitý dovolací dôvod nie je spôsobilý spochybniť správnosť rozsudku odvolacieho súdu.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.), dovolací súd sa komplexne zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným). Pritom, samozrejme, dôraz kládol na navrhovateľom vytýkaný „neodstrániteľný nedostatok súdnej právomoci“, t.j. podľa obsahu dovolania na vadu podľa § 237 písm. a/ O.s.p.

Občiansky súdny poriadok vymedzuje právomoc súdov, t.j. zákonom vymedzený rozsah otázok, ktoré je súd oprávnený riešiť, v § 7 [vzhľadom na čas začatia konania (17. októbra 2002) treba uvedené ustanovenie použiť v znení do účinnosti zákona č. 353/2003 Z.z.]. V odseku 1 tohto ustanovenia určuje, že v občianskom súdnom konaní súdy

prejednávajú a rozhodujú veci (nároky), ktoré vyplývajú z občianskoprávných, pracovných, rodinných, družstevných, ako aj z obchodných vzťahov (včítane podnikateľských a hospodárskych vzťahov). Takto ohraničený súbor sa týka vzťahov súkromného práva, ktoré sa spravujú princípmi právnej rovnosti a vôľovej autonómie účastníkov. Veci zaradené do tohto súboru prejednávajú a rozhodujú prevažne sudy; len výnimočne, ak to ustanovuje zákon, prejednávajú ich a rozhodujú o nich iné orgány. Nad rámec vymedzený uvedeným súborom vzťahov, sudy podľa § 7 ods. 2 O.s.p. v občianskom súdnom konaní prejednávajú a rozhodujú aj iné veci, ktoré sa už, na rozdiel od predchádzajúcich, nezakladajú priamo na práve súkromnom, tieto však vždy len vtedy, ak to ustanovuje zákon.

Z obsahu návrhu na začatie konania vyplýva, že navrhovateľ sa domáhal, aby súd určil, resp. rozhodol podľa platných predpisov o jeho zaradení do platovej triedy, platového stupňa, o osobnom príplatku, tarifnom plate a v konečnom dôsledku funkčnom plate [pozn. dovolacieho súdu „funkčný plat“ tvorí súčet tarifného platu (osobného platu), zvýšenia tarifného platu a ďalších mesačne poskytovaných príplatkov (za riadenie, za zastupovanie, osobný a ďalšie príplatky)] v jednotlivých ním označených obdobiach. Je nesporné, že navrhovateľ svoj takto formulovaný nárok vyvodzuje z pracovnoprávneho vzťahu k odporkyni. Pracovným vzťahom je potrebné rozumieť okrem vzťahov upravených zákonom č. 311/2001 Z.z. (Zákonník práce) aj vzťahy upravené zákonom č. 313/2001 Z.z. o verejnej službe (zrušený zákonom č. 553/2003 Z.z. s účinnosťou od 1. januára 2004), ale aj všetkými zákonmi upravujúcimi závislú činnosť, pokiaľ riešenie vzťahov závislej činnosti neupravuje osobitný zákon inak. Rozsudok súdu prvého stupňa, ktorý je založený na vecnom posúdení otázok z hľadiska hmotného práva, v sebe aj bez výslovného vyjadrenia zahŕňa záver (jeho výrok), že uvedená vec patrí do právomoci súdov (§ 7 O.s.p. v spojení s § 103 O.s.p.) a tak isto aj krajský súd, ktorý rozhodoval o odvolaní odporkyne vychádzal z toho, že ide o vec patriacu do právomoci súdov vzhľadom k tomu, že navrhovateľ vyvodzoval svoj nárok z pracovnoprávneho vzťahu. Keďže vyššie uvedené právne úpravy nezakotvujú oprávnenie súdu určovať zaradenie zamestnanca do príslušnej platovej triedy, platového stupňa, rozhodovať o príplatkoch, určení osobného platu a v konečnom dôsledku o určení funkčného platu, ale práve naopak tieto právne úpravy priznávajú oprávnenie a povinnosť zamestnávateľa (§ 55 ods. 7 zák. č. 313/2001 Z.z., §§ 4 až 7 zák. č. 553/2003 Z.z.) rozhodovať o zaradení zamestnanca podľa príslušných právnych predpisov, nemožno považovať rozhodnutie odvolacieho súdu za nesprávne. Zároveň treba prisvedčiť správnosti záveru odvolacieho súdu, že súd je oprávnený rozhodovať, resp. iba preskúmať správnosť

takéhoto zaradenia zamestnanca do príslušnej platovej triedy, platového stupňa, tarifného platu a funkčného platu, o ktorom rozhodol zamestnávateľ.

Z uvedeného vyplýva, že dovolanie navrhovateľa bezdôvodne vytýkalo odvolaciemu súdu, že jeho rozhodnutie v napadnutej časti je postihnuté inou vadou konania a zaťažené procesnou vadou podľa § 237 písm. a/ O.s.p. Keďže dovolací súd nezistil ani iné vady konania podľa § 237 O.s.p., dovolanie navrhovateľa zamietol (§ 243b ods. 1 O.s.p.).

V dovolacom konaní úspešnej odporkyni vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti navrhovateľovi, ktorý v dovolacom konaní úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd odporkyni náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo nepodala návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

**V Bratislave 26. februára 2009**

**JUDr. Daniela S u č a n s k á, v. r.**  
**predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková